

sambeskatning, vil kunne få godtgørelse af for meget indbetalt acontoskat. Det bemærkes, at datterselskabet ikke har haft en indkomstskat i årene under sambeskatningen, da den samlede indkomstskat under sambeskatningen påhviler og beregnes hos moderselskabet.

Til nr. 14

Selskabsskattelovens § 30, stk. 2, indeholder regler for beregningen af rente, når en ændret skatteansættelse medfører restskat.

Restskattebeløb forrentes med 0,6 pct. pr. påbegyndt måned fra den 1. november i kalenderåret eller ved et forskudt indkomstår fra den 1. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for, og indtil betalingsdatoen, dog ikke længere end indtil udgangen af den måned, hvor beløbet forfalder. For renter, der påløber den 1. januar 2002 eller senere er renten variabel, idet renten vil blive fastsat i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter med tillæg af 0,4 procentpoint.

Det foreslås at ændre bestemmelsen således, at restskattebeløb pålægges en rente, jf. ovenfor, pr. påbegyndt måned fra den 1. november i kalenderåret efter indkomståret, eller ved forskudt indkomstår fra den 1. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for, og frem til og med den måned, hvori udskrivningen finder sted.

Ændringen udgør en rentelepelse for skatteyder, der ikke længere skal betale rente frem til udgangen af forfaldsmåneden, men efter forslaget blot skal betale rente frem til og med udskrivningsmåneden. Betales der inden sidste rettidige betalingsdag, er perioden fra udgangen af udskrivningsmåneden og frem til betalingsdagen rentefri for skatteyder. Dette giver skatteyderen et incitament til at betale inden sidste rettidige betalingsdag, i modsætning til i dag, hvor skatteyder betaler samme rente, uanset hvornår i forfaldsmåneden beløbet betales.

Til nr. 15

Den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 30, stk. 4, indeholder regler for beregning af møra-rente. Det følger af stk. 4, 2. pkt., at hvis beløbet ikke betales rettidigt, forrentes det med 0,6 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. For renter, der påløber fra og med den 1. januar 2002 er forrentningen dog variabel, jf. bemærkningerne ovenfor til nr. 14. I selskabsskattelovens § 30, stk. 4, 3. pkt., er fastsat, at i de tilfælde, der er nævnt i 2. pkt., forrentes beløbet ikke efter stk. 2, 3. pkt., i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling. Bestemmelsen skal hindre,

at der sker forrentning af et restskattebeløb efter 2 forskellige bestemmelser nemlig dels selskabsskattelovens § 30, stk. 2, 3. pkt., dels § 30, stk. 4, 3. pkt.

I konsekvens af ændringen i selskabsskattelovens § 30, stk. 2, 3. pkt., jf. lovforslagets § 11, nr. 14, foreslås det at ophæve bestemmelsen. Det betyder, at hvis et restskattebeløb ikke betales rettidigt, hvilket er senest den 20. i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forrentes beløbet fra forfaldsdagen efter § 30, stk. 4. Der gives således ikke rentefrihed fra forfaldsdagen og frem til sidste rettidige betalingsdag i de situationer, hvor der ikke betales rettidigt, hvilket vil give selskaberne et incitament til at betale inden sidste rettidige betalingsdag.

Til nr. 16

Der foreslås en nyaffattelse af CFC-reglerne i selskabsskattelovens § 32.

De omfattede udenlandske datterselskaber (§ 32, stk. 1 og 2)

Det foreslås, at CFC-reglerne kun finder anvendelse, hvis

- 1) datterselskabets CFC-indkomst for det pågældende indkomstår udgør mere end 1/3 af datterselskabets samlede skattepligtige indkomst opgjort efter danske regler, og
- 2) datterselskabets samlede udenlandske indkomstskat er mindre end 3/4 af den danske skat af datterselskabets samlede skattepligtige indkomst for samme periode. Danske kildeskatter, som datterselskabet betaler som begrænset skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 2, medregnes i de udenlandske indkomstskatter, jf. stk. 10, 2. pkt.

Det foreslås samtidigt, at datterselskaber, som er forsikringsselskaber eller banker, kan opnå en undtagelse fra CFC-reglerne, hvis datterselskabet opfylder visse nærmere betingelser. Datterselskabet skal ved ansøgningen dokumentere, at

- det hovedsageligt driver virksomhed i selskabets hjemland. Private kunder er hjemlands kunder, hvis den pågældende bor i landet, mens virksomheder anses for at være hjemlandskunder, hvis kundeforholdet vedrører virksomhed udført i det pågældende land. Kravet vil som hovedregel være opfyldt, hvis datterselskabets indtægter fra virksomhed på det hjemlige marked er mindst dobbelt så stort som virksomhed med udenlandske kunder.
- det hovedsageligt driver virksomhed med uafhængige parter. Kravet vil også her som hovedregel være opfyldt, hvis datterselskabets indtægter